

Begijnendijk Onmenselijk OCMW.

De Raad Voor Journalistiek maakt -om de auteurs van dit artikel aan te kunnen pakken- zichzelf wijs dat artikels werden gebracht om het eigen dossier kracht bij te zetten, maar Vonnissen en andere dossiers tonen iets anders aan. De RVJ kiest partij voor een OCMW waarvan de ex en huidige voorzitter in hun publieke functie falen en dat mág / móét de pers aanklaarten.

In de vorige artikels hebben we u proberen duidelijk te maken dat het OCMW van Begijnendijk er geen is zoals het zou moeten zijn. In de zaak van de auteurs van dit artikel, werd er naar reacties gepolst bij drie andere OCMW's, nergens hebben ze al rechtszaken gevoerd tot het niveau van Begijnendijk, laat staan Beroep aantekenen tegen beslissingen van de Arbeidsrechtbank, "dat hebben wij nog nooit meegemaakt" zei men bij een OCMW van een relatief grote Stad.

Gedegradeerd.

Als mensen materieel en financieel op een of andere manier in de problemen komen, is het al erg genoeg dat ze zich tot het OCMW dienen te wenden, maar dat wil niet de facto zeggen dat ze, conditio sine qua non, om geholpen te kunnen worden, hun kennis en assertiviteit meteen achterwege moeten laten.

In Begijnendijk is dat blijkbaar een vaste regel, wie daar komt is meteen gedegradeerd tot het bezemhok. Dat formeel bewijs werd ons geleverd door twee lijvige dossiers, waarvan één dat al in december 2006 was afgehandeld. Om diverse redenen konden wij begin 2007 niet met dat dossier uitpakken, de betrokken partij was op dat moment al in de terminale fase van zijn ziekte.

OCMW Woning.

De familie "X" bevindt zich sinds 2000 in financiële moeilijkheden, er is bovendien ook nog een minderjarig kind en, zoals dat meestal gaat, komen er dan doorgaans ook echtelijke problemen die misschien, in het geheel gezien, financieel goed van pas komen. Die piste hebben we niet uitgespit, maar we hebben een vermoeden. Het koppel is in april 2003 gescheiden, de vrouw krijgt quasi onmiddellijk de beschikking over een appartement in een splinternieuw gebouw van het

OCMW in Betekom. Relatief snel, omdat blijkbaar iemand het dossier bovenaan legde. De andere partij die op 07 maart 2005 ook een aanvraag

twee sociale werker-s- van Begijnendijk niet beletten om in hun sociale rapporten op een denigrende manier van leer te trekken tegen vooral Danny die het moet ontgelden.

Een voorbeeld uit een verslag van 18 april 2005 : **"Als hij over zijn werk vertelt dan richt hij bedrijven op, gaat hij samenwerkingsverbanden aan, heeft contacten om een buitenlandse firma op te richten, enz. In realiteit zit hij momenteel in een situatie waarin hij dakloos is, al meer dan een half jaar zonder enig werk/inkomen is en leeft op kosten van anderen"** einde citaat, verder lezen we nog : **"Als hij vanuit zijn al dan niet gerechtvaardigde ambitie meer wil,**

dat hij zich dan maar tracht te bewijzen", einde citaat.

Een andere sociale werker mag zijn kunsten in psychologie en gedragstherapie óók eens tonen, we lezen in een verslag van 21 april 2005 : **"J. is een eerder stil en volgzzaam persoon. Hij weet het allemaal niet goed en - volgens mij - staat hij sterk onder invloed van zijn vader"** einde citaat.

De sociaal werker trekt totaal verkeerde conclusies, dat zoon J. wel degelijk weet wat hij doet, heeft het OCMW van Begijnendijk later ondervonden. J. was in bepaalde situaties het OCMW van Begijnendijk duidelijk te slim af.

Begint het OCMW onder het bewind van de MGB af te brokkelen, de "C" van Centrum is al deels gevallen, misschien kan men ze vervangen door de "K" van Kolderbrigade.

indiende -2005/04/077- lag blijkbaar niét zo goed in de kast bij het OCMW van Begijnendijk, die aanvraag werd nooit ingewilligd hoewel dat, gezien zijn gezondheidstoestand en het krot waarin Danny samen met zijn zoon woonde, zéker nodig was geweest.

Vocabulaire van sociaal werker-s-.

De echtelijke problemen tussen het koppel zijn van de baan, maar de familiale, financiële én de gezondheidsproblemen van vader Danny blijven bestaan. Die problemen zijn zéér goed bekend bij het OCMW maar dát gegeven kan alvast

In nesten.

In een verslag van de Raad van 21 april 2005 wordt erkend dat Danny al geruime tijd bij zijn zoon verblijft, die alle kosten dient te dragen waardoor vanzelfsprekend óók de zoon in financiële problemen is gekomen. Daarom wordt er op 6 mei 2005 een steun toegekend van 480 €, een druppel op een hete plaat die de situatie van zoon J. niet kan rechtekken.

van 09 volgende eisen :
 ° Kopie van de identiteitskaarten.

° Kopie huurcontract van huidige huurcontract.
 ° Kopie van het maandelijks inkomen.
 Behalve dat de eisen buiten proportie zijn, is het opvragen van kopieën van de identiteitsbewijzen onwettig, dat is onderworpen aan een wettelijke / reglementaire machtiging -art.8 van de Wet van 8 augustus 1993 Wet tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen-.
 De persoon binnen het immokantoor die de verwerking van de gegevens van personen uitvoert, dient de beginselen van de privacywet na te leven, ondermeer deze van de rechtmatigheid en de proportionaliteit -art. 4§2° en 3°-.
 De kandidaat huurder moet in ieder geval geïnformeerd worden -art. 9§1 van de privacywet-.
 Eén en ander werd ons door de Privacy Commissie bevestigd, het immobiëlen kantoor uit Kalmthout werd met die gegevens geconfronteerd, maar ze reageerden vooralsnog niet.

Huurdersbonden.

Als Senator Schelfhout acties onderneemt is het misschien een aanrader dat ze ook meteen de huurdersbonden op de hoogte brengt, want ook daar blijkt men de bal nogal eens mis te slaan.
 Enige maanden geleden kwam deze redactie in contact met de huurdersbond in Leuven, tijdens een onderhoud in hun kantoren, waarbij wij een gedupeerde huurder vergezelden, hadden we de indruk dat we in een sociale instelling terecht waren gekomen die alleen in staat bleek om een gevouwen foldertje te overhandigen.
 De tussenkomst beperkte zich tot het inschakelen van de dienst huisvesting van de Stad Leuven die, achteraf bekeken, nog méér schade aan de huurder veroorzaakte vermits Louis Tobback een brief onderschreef die ook naar de eigenaars werd gestuurd waardoor nog méér olie op het vuur werd gegoten.
 Nu heeft deze redactie de problemen van de identiteitskaarten aan de Leuvense huurdersbond voorgelegd en daar zag men er

geen graten in dat immokantoren kopieën van de paspoorten vragen, ze kennen bij de huurdersbond blijkbaar de wet niet, twee keer verkeerde informatie van dezelfde huurdersbond kan geen toeval zijn.

Zwarte lijst.

Wat de politica nóg zou moeten doen is "iets" doen voor degenen die al in moeilijkheden verkeerden, of nog verkeren. Iemand die op de zwarte lijst staat, kan het vergeten om een huis te kunnen huren, wanneer het woord OCMW wordt uitgesproken, is het hek helemaal van de dam en is de kandidaat huurder afgeschreven, maar iemand als Els Schelfhout die einde juli in Toscane vakantie kan nemen, heeft daar allemaal geen last van.
 Yves Leterme of Verhofstadt was ze daar nog niet tegen gekomen, wel Boudewijn Bouckaert -Cassandra- en een paar dokters, zei Els op 25 juli 2008.

Erik Verbeeck ©

Vlaamse subsidies doordacht aangewend. Afrikaanse toeristische medewerkers worden opgeleid met Vlaams geld.

Ternat, 25 juli 2008.

Het Vlaams ministerie van ontwikkelingssamenwerking investeert, onder de vorm van subsidies, 208.000 Euro in de opleiding van toeristische medewerkers in het Great Limpopo Transfrontier Park, een grensoverschrijdend beschermd natuurgebied tussen Zuid-Afrika, Mozambique en Zimbabwe. Er zullen door het South African Wildlife College cursussen worden ingericht voor "field rangers", "general workers" en natuurgidsen in totaal 205 jobs voor Mozambikanen en Zuid-Afrikanen.

Op korte en lange termijn.

Omdat ook in zuidelijk Afrika, toerisme een belangrijke motor is voor de economische ontwikkeling is het van belang daarin te investeren.

Het creëert jobs, vaak voor laag- geschoolden, en stimuleert rechtstreeks andere economische activiteiten zoals landbouw, visserij, voedselnijverheid enz. Investeren in

deze sector loont dus op korte én op lange termijn.

Lokale bevolking.

Bovendien is het belangrijk dat de lokale bevolking zelf de touwtjes in handen krijgt een reden temeer waarom de Vlaamse overheid expliciet investeert in de opleiding van kansarme mensen uit de streek. De cursisten -vrouwen krijgen voorrang- worden dan ook geselecteerd uit de lokale gemeenschappen die een historische band hebben met het natuurgebied.

Door de lokale gemeenschap actief te betrekken bij het beheer van het natuurpark, moet ze fauna en flora beter leren kennen en vooral waarderen. Daardoor wordt er hopelijk ook minder gestroopt.

Meer toerisme.

Door in het natuurgebied degelijk opgeleide gidsen te in te zetten wordt het toerisme aangezwengeld en komt er buitenlands geld in het laatje dat rechtstreeks ten goede komt aan de lokale bevolking die zich daarmee verder kan ontwikkelen. Het is misschien wel zo dat er in zuidelijk Afrika geld genoeg is maar het zit ofwel op de verkeerde plaats, ofwel wordt het -door

de plaatselijke krijgsheren- verkeerd aangewend. In een project als dit investeren betekent alleszins een klein stapje in de goede richting.

JVDS ©

Artikel nav een persbericht van het Ministerie Ontwikkelingssamenwerking.

van

11

Billijk.

Na de scheiding blijven Danny en zoon J. in de

Kruisstraat wonen, op 12 april 2005 stuurt de eigenaar Jules P. een aanmaning naar Danny omdat er een huurachterstand is. In het verslag van de

samenwonende persoon -billijk noemen ze dat- en vervolgens wordt er 1.509 € niet terugvorderbare steun toegekend aan de persoon die geen huurder is en geen RMI rechthebbende, hier gaat het OCMW in de fout - Wet op RMI van 26 mei 2002 Hoofdstuk I, art.14§1-.

onmenselijk karakter van het OCMW. Als Danny bij de Apotheek is denkt hij eraan nog andere medicijnen nodig te hebben, maar de Apotheker mocht enkel maar afleveren wat met het OCMW was afgesproken!

In het sociaal verslag van 19 september 2005 lezen we daarover het volgende : " **Bij de apotheek probeert mijnheer eveneens medicatie te bekomen die niet op het voorschrift vermeld staat. Door de afspraak tussen OCMW en apotheker worden deze niet verstrekt. Mijnheer vertrekt vervolgd uit de apotheek zonder medicatie**", einde citaat.

foto EVER

Eigenaar buiten schot.

In de huurkwestie gaat het OCMW helemaal in de fout. Zij hadden, na de klachten over de tekortkomingen aan de woning, de Wooninspectie moeten inschakelen, het OCMW betaalde 1.509 € met gemeenschapsgelden, zonder na te gaan of de woning wel aan de eisen van de Vlaamse Wooncode voldeed, wat niet het

Het mini stort en stapelplaats van het huisvuil van de huisbaas aan het verhuurde !

sociaal werker MV, lezen we : " **De inkomsten van de samenwonende meerderjarige zoon J. worden om billijkheidsredenen niet in aanmerking genomen bij de bepaling van de inkomsten van de aanvrager** " einde citaat, hier ontpopt de maatschappelijk werker zich plotseling als een barmhartige Samaritaan, maar dat is niet de enige toegeving, er is meer.

Achterstal met de huur.

Op 12 april 2005 klopt verhuurder Jules P. dus bij Danny aan voor achterstallige huur wat op 19 april aan de sociaal werker wordt uitgelegd, het OCMW

Ondertussen betaalde de zoon één maand huur met vakantiegeld dat hij via zijn werkgever ontvangt.

Woning te duur.

In diverse verslagen gaat het over de woning die Danny van Jules P. huurt, in het verslag van 21 april 2005 schrijft maatschappelijk werker KW : " **De maandelijkse huur bedraagt 503 €, wat niet weinig is** ", einde citaat Niettegenstaande de klachten van Danny, die door de huisbaas Jules P. worden bevestigd, wordt er geen inspectie van Wonen Vlaanderen gelast. De eigenaar daagt Danny in september 2005 zelfs voor de Vrederechter te Aarschot vanwege de achterstand van huur en enkele maanden later wordt de huur zelfs opgetrokken, dus nóg duurder en het OCMW onderneemt niets !

Medicijnen, té gek.

Aangezien Danny ziek is maar vanwege zijn vroegere zelfstandige activiteiten en financiële problemen, niet in orde is met het ziekenfonds, is het betalen van medicijnen niet mogelijk.

Het OCMW moet op een bepaald moment met tien raadsleden vergaderen om Danny 22,47 € steun voor de aankoop van medicijnen toe te kennen ! Dat kost de gemeenschap minstens 1.500 € maar dat kan in Begijnendijk allemaal. Maar het vervolg tekent het

geval was. Bovendien beschouwt de eigenaar zijn huurders als zijn slaven, hij zet zelfs zijn huisvuil op de verhuurde delen -foto-.

Het OCMW suggereert in haar raadsbeslissing van 20 mei 2005 om contact te nemen met de eigenaar om na te gaan of de huurschuld niet kan afbetaald worden.

Op 18 mei 2005 levert het OCMW van Begijnendijk -Ann VG- een attest af tbv het Bureau Juridische Bijstand te Leuven omdat de eigenaar Jules P. Danny voor de Vrederechter te Aarschot heeft gedaagd, niemand biedt weerstand tegen de ongekende lef van de huisbaas. De woning is immers, zoals later wordt bewezen, onbewoonbaar.

Maar in het sociaal verslag van 19 september 2005 lezen we dat het OCMW andermaal één maand huishuur wil betalen, nu is het al 543 € geworden, het krot brengt steeds méér op.

Gezien de gezondheidstoestand van Danny en de -zoals achteraf blijkt- de gevaarlijke en ongezonde toestand van de woning, vinden wij dit zondermeer een vorm van schuldig verzuim.

U en de meeste van uw -geschoolde ?- medewerkers mij zondermeer onbekwaam voorkomen of u tenminste zware tekortkomingen en/of nalatigheden kan verwijten ...

beslist al op 21 april 2005 om 1.509 € aan zoon J. te betalen voor de achterstallige huur van maart, april en mei 2005, hoe ze dat bij het OCMW hebben bekeken moeten ze toch eens uitleggen. Eerst kennen ze RMI toe zonder rekening te houden met het loon van de met hem

meer

14

van

13

Chantage.

Op 14 september 2005 daagt Danny het OCMW voor de Arbeidsrechtbank te Leuven, de Auditeur vraagt om een situatie op te maken tegen 15 oktober 2005, in zijn verslag van 19 september 2005 schrijft het OCMW: **"Indien de Arbeidsrechtbank te Leuven inderdaad het initiële advies van Dhr Arbeidsauditeur volgt en het OCMW veroordeelt tot het betalen van een niet terugvorderbare steun ten bedrage van één maand huishuur, dient mijnheer te aanvaarden dat deze reeds aan hen toegekend werd onder vorm van huidige steun"** einde citaat, dat is anticiperen op een uitspraak van de Arbeidsrechtbank en pure chantage.

Klachten aan het adres van de Voorzitter.

Danny heeft verschillende klachten aan het adres van het OCMW van Begijnendijk gestuurd, meer bepaald aan de Voorzitter Patricia Stevens hierbij een passage:

"U en de meeste van uw - geschoolde - medewerkers mij zondermeer onbekwaam voorkomen of u tenminste zware tekortkomingen en/of nalatigheden kan verwijten ...", einde citaat.

Op 3 juni 2005 stuurt Danny een aangetekende brief en op 23 september 2005 schrijft hij het volgende:

"Tot op heden ontving ik nog steeds geen antwoord op mijn aangetekend schrijven van 3 juni laatstleden. Hoe kan een normaal opgevoed mens dit anders interpreteren dan dat het u aan een minimum van beleefdheid en respect t.o.v. van uw medemens dit een persoon in uw functie onwaardig" einde citaat.

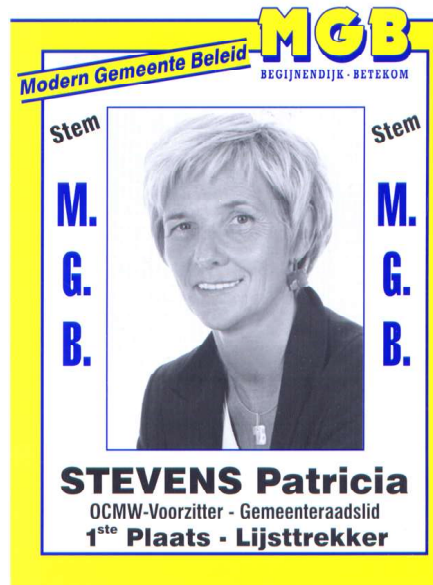
Sollen met mensen.

Verkeerd plaatsen.

Niettegenstaande Danny ondertussen 58 jaar én ziek is, streeft het OCMW naar een spoedige tewerkstelling.

Op 21 oktober 2005 wordt Danny door het OCMW, op grond van art. 60§7 van de organieke wet van 8 juli 1976, bij de Kringloopwinkel te Heist-op-den-Berg tewerkgesteld. Danny, die heel zijn carrière administratieve functies vervulde, ondermeer Anhyr bankdirecteur, dient

daar in de fietsenafdeling te werken. Sociaal blijkt het tussen Danny en de andere tewerkgestelden goed te gaan, maar het vuile mechanische werk is voor

In haar verkiezingsdrukwerk stond dat ze mocht afgerekend worden op wat ze als politicus voor het OCMW heeft gedaan.

een ex bankdirecteur -begrijpelijk- niet erg geschikt. Dat een maatschappelijk werker iemand in een dergelijke verkeerde functie tewerk stelt, is niets minder dan hemeltorgend.

In zijn verslag dd 16 maart 2006 schrijft de sociaal werker daarover zelf: **"De begeleiding in de kringwinkel is zeer positief over de prestaties maar ziet anderszijds ook in dat de huidige tewerkstelling in het fietsen-atelier nefast is voor de motivatie van Danny"** einde citaat. Het komt hier op neer dat het OCMW van Begijnendijk de man op een verkeerde plaats tewerk heeft gesteld dus ook op dát vlak faalt het OCMW.

Van kwaad naar erger.

Aangezien het OCMW met een contract opgezadeld zit moet ze, kost wat kost, voor Danny een andere job vinden.

In de Raadsbeslissing van 16 maart 2006 zien ze de zaken voor Danny door een gekleurde bril; Bij de kringloopwinkel te Aarschot kan er op dat moment iemand ingeschakeld worden voor de uitbouw van een boekenstand en Danny zou bovendien ook verantwoordelijkheden krijgen in de winkel. De praktijk was echter anders: Danny diende in de meubelafdeling te werken, m.a.w. de ganse dag met meubels

sleuren, dat was strijdig met overeenkomst zoals deze in het Raadsbesluit van 16 maart 2006 was omschreven. Op vrijdag 31 maart, maandag 3 en dinsdag 4 april 2006 neemt Danny -na de kringwinkel te Aarschot te hebben verwittigd, verlof om naar ander werk te gaan solliciteren, maar zo had het OCMW van begijnendijk het niet begrepen, zij hakten meteen met het ongenadige botte bijltje.

De derde dag van zijn vermeende onwettige afwezigheid was nog niet ten einde, of er lag reeds een aangezekende brief op de vloermat: **"Met dit schrijven willen wij U in gebrekestellen voor de ongewettigde afwezigheid van vrijdag 31 maart, maandag 3 april en dinsdag 4 april in vzw Kringloopcentrum Aarschot, U verliest aldus drie dagen recht op loon"**, einde citaat.

In een op het OCMW voor ontvangst afgetekende brief van 7 april 2006 weerlegt Danny de aantijgingen en is verontwaardigd omtrent het dovemansgesprek en de vernederingen die hij en zijn zoon tijdens een inderhaast bijeengeroepen raad dienden te aanhoren.

Een OCMW onwaardig.

Op 29 september 2005 schrijft Danny een brief naar het OCMW dat er in de woning geen stookolie meer is voor de verwarming en ook geen gas meer om te koken. Pas op 15 december 2005, dus méér dan twee maanden later, wordt de vraag in de Raad behandeld. De niet aflatende druk van het OCMW om de cliënt -die ziek is- op 58 jarige leeftijd aan het werk te zetten waarbij géén rekening wordt gehouden met de opleiding en de gezondheidstoestand van de cliënt, is een mensenwaardige wijze van handelen van een OCMW die niemand kan goedkeuren, ook al kunnen cliënt en zijn omgeving voor één en ander met de vinger worden gewezen, dat rechtvaardigt geenszins de houding van het OCMW. De maatregelen naar aanleiding van de vermeende onwettige afwezigheid zijn disproportioneel.

OCMW Poeslief voor een malafide eigenaar, of is het incompetentie?

Daar waar het OCMW van Begijnendijk zich als een zéér strenge werkgever opstelt -zie hierboven- in élk sociaal verslag op een denigrerende wijze naar Danny uithaalt en men systematisch

meer

15

verwijst naar de Wet op het RMI, zijn ze anderzijds poeslief voor een malafide huiseigenaar.

Danny heeft diverse keren bij de eigenaar Jules P. aangedrongen op het uitvoeren van de nodige herstellingen maar die bleef doof. Voor het water in de kelder, kreeg Danny, bij gratie Gods, een pomp om ter beschikking van Jules P ! Voor de rest veegde de mini huisjesmelker elk verzoek van tafel. Na de dood van Danny klaagde de echtgenote bij deze redactie als volgt : **" Omdat de eigenaar het vertikte om de buitenramen te schilderen, zou Danny in het voorjaar van 2007, omdat het zó schandalig was, zelf de ramen schilderen, maar het heeft niet meer mogen zijn".**

Het OCMW had, toen ze op de hoogte werd gesteld van de problemen, meteen Wonen Vlaanderen moeten sturen om een inspectie te laten uitvoeren, maar het OCMW schreef dat ze niet van plan was tussenbeide te komen, dat hadden ze wél gedaan door de huur met gemeenschapsgeld te betalen! In een sociaal verslag van mei 2005 lezen we dat 503 € veel is, maar in september betaalt het OCMW zonder verpinken al 543 €, het is toch allemaal geld van de gemeenschap, alleen als het over medicijnen gaat moeten ze voor 22 € een vergadering beleggen, dát is het OCMW van Begijnendijk.

59 Strafpunten ! HUIS ONBEWOONBAAR.

Wat het OCMW van Begijnendijk niet wist is dat Morsum Magnificat reeds in november 2006 bezoek van Danny en diens zoon kreeg en het "boekje" van het OCMW in geuren en kleuren op de redactie werd open gedaan. Toen de procedures tussen het OCMW en Danny goed en wel én ten nadele van het OCMW werden afgerond, is Danny terug in het ziekenhuis opgenomen waar hij op 16 april 2007 overleed. Danny keerde naar Betekom terug om er begraven te worden -Zie MM 140 Mei 2007-. De zoon, die alleen achter bleef in de woning, had geen zin meer om in de Kruisstraat te blijven wonen, ook hij had het opgegeven om tegen de huisbaas in te gaan, hij zei : "pas op met de huisbaas want het is een rare", etc. Later heeft de zoon van Danny een hersenspoeling ondergaan, wat nogal wies is, het OCMW van Begijnendijk heeft met hem nog een -financieel- eitje te pellen, maar welk eitje, dát mogen de twee Begijnendijkse sociale werkers die in dat dossier werkten, zelf uitzoeken.

Wonen Vlaanderen meteen formeel.

Toen het in december 2007 duidelijk werd dat er met de huisbaas Jules P. écht geen rechte voor te ploegen is terwijl hij een grenzeloze en ongelimi-

teerde lef aan de dag legt, werd zondermeer de Vlaamse Wooninspectie ingeschakeld die op 29 januari 2008 de woning met 59 strafpunten onbewoonbaar verklaarde.

Als hij verplicht wordt om te herstellen gaat Jules P. héél brutaal tewerk, hier hanteert hij een koevoet om wanden in de woonkamer, op zoek naar defecten, op een brutale wijze open te breken, de beschadigingen worden niet hersteld ! Dit is slechts één van de vele soortgelijke taferelen.

Ongezonder en gevaarlijk.

Het rapport van Wonen Vlaanderen bracht volgende grove tekortkomingen aan het licht :

- Brandgevaar wegens niet conforme elektriciteit en gasinstallatie.
 - Ontploffingsgevaar wegens niet conforme gasinstallatie.
 - Co² vergiftigingsgevaar wegens niet conforme schouw C.V.
 - Schimmel.
 - Vocht.
 - Ketel Centrale Verwarming in geen tien jaar gekuist en niet in orde.
 - Stookolietank niet in orde.
- Kortom een ongezonde en gevaarlijke woning die door Danny sinds juni 1999 is bewoond en waaraan door de eigenaar, ondanks tachtig Euro huuropslag, nooit één vinger is uitgestoken qua onderhoud.

UZ Leuven.

Over de bezorgdheid en de relatie met de familie van Danny willen we het hier -nu?- niet hebben, maar één van de behandelende Dokters van het UZ te Leuven zei wél dat het vertoeven in een woning met vocht en schimmel, niet bevorderend is voor de gezondheid van een patiënt die chemotherapie ondergaat, zo'n persoon is dan al erg verzwakt zei Dr. V. en dan nog in een ongezonde

omgeving leven, is niet goed. Ondertussen is de zoon ervan op de hoogte dat hij samen met zijn vader jaren in het feitelijk onbewoonbaar huis heeft gewoond, maar gezien de verhouding binnen de familie is het twijfelachtig of nog iemand aan de

huisbaas van toen vragen gaat stellen, toch is iedereen blij dat ze in de Kruisstraat weg zijn, nu zitten de auteurs van dit artikel in dat ongezonde krot. Indien het OCMW van Begijnendijk in april 2005 haar job had gedaan, zou dat niet gebeurd zijn.

Gouverneur.

Aangezien het OCMW van Begijnendijk het nodig heeft gevonden om tegen de auteurs van dit artikel, tegen Morsum Magnificat én diens uitgever, klacht in te dienen met Burgerlijke Partijstelling, hebben de auteurs als bewoners van het pand én als cliënten van het OCMW van Begijnendijk nu een dossier ingediend bij het Binnenlands Bestuur om na te gaan of de OCMW Voorzitter van toen én deze van nu -toen Raadslid- niet wegens overtreding op art. 422 en 422.ter moeten afgezet worden.

EVDS ©

De Raad Voor Journalistiek had geen oren naar de argumenten om deze wantoestanden publiek te maken !